

Arrest

nr. 82 214 van 31 mei 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 20 mei 2011 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 1 februari 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard, en van de bevelen om het grondgebied te verlaten, alle beslissingen aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 20 april 2011.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 april 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 mei 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. MATTHIJS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekers die verklaren van Oekraïense nationaliteit te zijn, dienen op 14 oktober 2006 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van het toen geldende artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 7 juni 2006 wordt deze aanvraag onontvankelijk verklaard.

Op 9 juli 2007 wordt aan verzoekers bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

Op 18 juli 2007 dienen verzoekers een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf, dit maal op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Op 27 januari 2009 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie en asielbeleid de beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard.

Op 17 februari 2009 wordt aan verzoekers bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

Op 28 september 2009 dienen verzoekers een derde aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Op 1 februari 2011 wordt deze aanvraag onvankelijk doch ongegrond verklaard. Dit is de bestreden beslissing:

“(…)

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 29.09.2009 werd ingediend door :

P., P.

geboren te T. op (...)

M. L.

Geboren te V. op (...)

nationaliteit: Oekraïne (Rep.)

adres: (...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onvankelijk is doch ongegrond.

Redenen:

Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art.9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Betrokkenen beroepen zich op het criterium 2.8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009. Dit criterium bepaalt ondermeer dat: “de vreemdeling die voorafgaand aan zijn aanvraag een langdurig ononderbroken verblijf heeft dat minimum 5 jaar bedraagt; én die voor 18 maart 2008 gedurende een periode een wettig verblijf in België heeft gehad [...] of, die voor die datum, geloofwaardige pogingen heeft ondernomen om in België een wettig verblijf te bekomen”. Betrokkenen slagen er niet in aan te tonen dat zij op 15.12.2009 een langdurig ononderbroken verblijf van 5 jaar aan te tonen. Het eerste bewijs dat betrokkenen voorleggen is een doorverwijzing voor het volgen van Nederlandse les dd. 28.11.2005. De periode van 5 jaar wordt in tegengestelde richting berekend namelijk vanaf 15 december. Dit element kan dus niet in betrokkenes voordeel weerhouden worden.

Qua verblijfsduur zouden betrokkenen eventueel in aanmerking kunnen komen voor punt 2.8B van de vernietigde instructies van 19.07.2009. Echter, om hierop eventueel aanspraak te kunnen maken, moet een behoorlijk ingevuld arbeidscontract voorgelegd worden. Dit doen betrokkenen niet. Ze voegen enkel een werkbefoete toe. Dit kan echter niet in betrokkenes voordeel weerhouden worden, aangezien dit geen arbeidscontract is. Het feit dat betrokkenen Nederlands spreken, werkbereid zijn, kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009.

Wat betreft het aangehaalde argument dat betrokkenen nooit in aanraking zijn geweest met het gerecht; dient opgemerkt te worden dat van alle vreemdelingen die in België verblijven, verwacht wordt dat zij zich houden aan de in België van kracht zijnde wetgeving.

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de

betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en asielbeleid waarbij hun bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

• De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, al 1,1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig visum. (...)."

Deze beslissing wordt op 20 april 2011 aan verzoekers ter kennis gebracht en op dezelfde dag worden aan verzoekers bevelen gegeven om het grondgebied te verlaten. Dit zijn de tweede en de derde bestreden beslissingen, waarvan de motieven voor beide verzoekers als volgt luiden:

"(...)

REDEN VAN DE BESLISSING

De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, al 1, 1° van de Wet van 15/12/1980). Niet in het bezit van een geldig visum. (...)."

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De verwerende partij werpt een exceptie van onontvankelijkheid op van de vordering tot schorsing omdat verzoekers geen ernstig middel aanvoeren en niet aantonen op basis van concrete gegevens een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te zullen ondervinden bij de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen. Uit hetgeen hierna volgt, zal blijken dat het beroep tot nietigverklaring niet wordt ingewilligd. Het is bijgevolg niet vereist deze exceptie te beantwoorden.

2.2. Ter zitting legt de advocaat van verzoekers een beslissing voor van 16 januari 2012 die eveneens een negatief antwoord vormt op hun aanvraag van 28 september 2009. De advocaat van verzoekers bevestigt dat hij geen bericht heeft gekregen dat de beslissing van 1 februari 2011 werd ingetrokken en legt de nieuwe beslissing vooral voor om aan te tonen dat de verwerende partij nu wel aanvaardt dat er sprake is van een arbeidsovereenkomst.

Ter zitting deelt de advocaat van de verwerende partij mee dat zij meent dat de nieuwe beslissing in de plaats komt van de vorige beslissing van 1 februari 2011 en dat deze vorige beslissing impliciet werd ingetrokken door de nieuwe beslissing.

Uit de bewoordingen van de nieuwe beslissing van 16 januari 2012 blijkt dat deze beslissing eveneens een antwoord vormt op de aanvraag van verzoekers ingediend op 28 september 2009. Bijgevolg kan worden aangenomen dat deze nieuwe beslissing in de plaats komt van de bestreden beslissing van 1 februari 2011 met bijhorende bevelen om het grondgebied te verlaten. Deze nieuwe beslissing die tevens opdracht geeft om aan verzoekers bevel te geven om het grondgebied te verlaten, vervangt de eerste bestreden beslissing. De verwerende partij kan worden gevolgd waar zij meent dat hierdoor de bestreden beslissingen impliciet werden ingetrokken.

Alleszins dient te worden vastgesteld dat verzoekers niet meer getuigen van een belang bij de vernietiging van de huidige bestreden beslissingen, omdat een eventuele vernietiging van de eerste bestreden beslissing van 1 februari 2011 geen invloed heeft op de in de plaats gekomen negatieve beslissing van 16 januari 2012 (met nieuwe opdracht tot het geven van bevelen om het grondgebied te verlaten), die blijft bestaan. Een eventueel tussen te komen vernietiging van de bestreden beslissing kan niet leiden tot het rechtsherstel dat verzoekers nastreven (RvS 13 november 2001, nr. 100.807).

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig mei tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET